

Posudek vedoucího práce

Diplomová práce – **Zahraniční kulturní instituty v Praze**

Autorka: BcA. Magdalena Ochmanová

Diplomová práce se zabývá významem a rolí kulturních institutů v Evropské unii a jejich působením v Praze. Autorka zasazuje kulturní instituty do kontextu zahraniční politiky, detailně rozebírá tvrdou a měkkou moc státu a definuje veřejnou a kulturní diplomacii. Částečně vychází ze svých osobních zkušeností ze studijního pobytu ve finských Helsinkách a pracovní stáže v Českém centru ve Stockholmu. Pro práci zvolila metodu kvantitativní obsahové analýzy s využitím zdrojů především sekundárního původu – psaných dokumentů, vizuálních i kombinovaných. Je třeba ocenit volbu tématu, se kterým se studentka měla možnost v rámci obsahu studia oboru seznámit pouze okrajově.

Postupovala přes obecnější úvod věnovaný zahraniční politice až k představení všech druhů kulturní diplomacie jako jedné z jejich součástí, a linií, po kterých se realizuje. Kapitola popisuje typy kulturní diplomacie - výměnu umělců a osobností kulturního života, zahraniční vysílání, podporu vzdělávacích zařízení, překladů, akademických výměn, krajských spolků a kulturních institutů. Zmiňuje poměrně nový fenomén „nation branding“ a národní identity. Detailně a velmi přehledně seřadila kulturní instituty v Evropě a zvláště se zaměřila na kulturní instituty, působící v hlavním městě Praze. Zasadila jejich činnost do kontextu kulturního a společenského života, se všemi specifiky a podobami (např. Italský kulturní institut) a popisuje i další možné podoby a příklady kulturní diplomacie (např. Skandinávský dům). U jednotlivých institutů či institucí zmiňuje jejich historii, všímá si typu a počtu akcí, počtu cizinců z dané země, kteří v Praze žijí a dalších aktivit institutů. V samostatné kapitole se autorka věnuje spolupráci kulturních institutů v rámci asociace EU National Institutes for Culture (EUNIC).

V závěru práce se autorka zamýšlí nad významem a rolí kulturních institutů. Dochází k závěru, že kulturní instituty slouží zahraniční politice státu, že jsou reprezentanty určité země, její vlády a jsou tudíž jejím účinným nástrojem. Tuto skutečnost dokládá i jejich často velmi úzkou spoluprací se zastupitelským úřadem dané země.

Diplomantka pracovala s řadou zdrojů – především s odbornou literaturou, ale také využila pro zpracování tématu oficiální dokumenty, statistické údaje ministerstev, výroční zprávy, koncepce, stanovy, oficiální dokumenty zahraničních asociací, úřadů a institucí. Práce má přehlednou strukturu a sesbírané informace jsou vždy uvedeny v patřičném kontextu. Oceňuji sjednocenou terminologii a konzistenci při uvádění názvů zahraničních institutů a institucí. Velmi kladně hodnotím také jasně formulovaný vlastní názor autorky na postavení a roli kulturních institutů, který vychází z osobní zkušenosti a především z analýzy dostupných informací a zdrojů.

Práci doporučuji k obhajobě.

Doporučené hodnocení: A

31. 5. 2020, PhDr. Ingeborg Radok Žádná